

10 SFINKSIN SALAISUUS

¹Useimpien esoteeristen symbolien tavoin sfinksi on otettu erilaisten selitysten kohteeksi.

²Alkuperäisen tulkinnan mukaan sfinksi on elämän salaisuuden, olemassaolon esoteerisen tiedon, varjelijä. Sen salaperäinen hymy selitettiin kuitenkin yhä pessimistisempään suuntaan, ja lopulta sen katsottiin olevan elämän julmuuden merkki.

³Me esoteerikot tiedämme, että sen hymy on hyvä. Sfinksi hymyilee, koska kaikki elämä on ykseyttä, pelko ja huoli ovat tarpeettomia, surut ja murheet ohimeneviä. Paha on elämäntietämättömyyden virheitä ja katoaa siinä määrin kuin ihminen etsii totuutta ja soveltaa löytämäänsä elämässä. Virheet ovat osa välttämätöntä elämäkokemusta. Mutta virheet korjautuvat, totuus tulee päivänvaloon ja osoittautuu elämän ikuiseksi laiksi, joka johtaa kaikki täydellisyyteen.

⁴Teosofiassa on puhuttu ”kadonneista sieluista”. Sellaisia sieluja ei ole. Ilmaisuihin oli yksi valittavan monista okkulttisessa kirjallisuudessa käytetyistä huolimattomista, harhauttavista termeistä. Sillä tarkoitettiin, että useimpien ihmisten on inkarnoituttava uudelleen saadakseen uuden ”astraalisielun” (emotionaaliverhon) sen vanhan tilalle, joka hajosi heidän edellisen inkarnaationsa lopussa.

⁵On sanottu, että mustat maagikot ovat tuomittuja täydelliseen tuhoon. Monadi on kuitenkin kuolematon. Mustat ovat vahingoittaneet kausaaliverhojaan ja alimpia triadejaan, ja heidän on aikanaan hankittava uudet. Mutta myös he saavuttavat joskus lopullisen päämäärän. On laskettu, että heidän kohtalokas kokeilunsa maksaa heille noin kolmekymmentä aionia, jona aikana he saavat runsaasti tilaisuuksia korjata kylvämäänsä.

⁶Tässä yhteydessä on myös huomautettava, että mustat maagikot eivät voi syntyä uudelleen. He elävät emotionaalimaailmassa, ja sieltä käsin he pystyvät hallitsemaan niitä ihmisiä, jotka elävät itsekästä elämästä. Heillä on, uskomatonta kyllä, fyysisessä maailmassa elävät oppilaansa, yksilöitä, jotka uskovat pystyvänsä uhmaamaan Lakia.

⁷Sfinksin hymy on hyvä. Se osoittaa, että elämä on jumalallista ja että meistä jokaisesta riippuu, milloin me tulemme toteuttamaan jumalalliset mahdollisuutemme.

⁸Sfinksi oli myös symboli yksilölle, joka oli vihitty elämän mysteereihin ja läpäissyt vihkimyskokeet. Muinaisina aikoina nämä olivat luonteeltaan sellaisia, että vain ne, jotka olivat voittaneet pelkonsa ja hallitsivat alemman luontonsa, kykenivät kestämaan kauhut. Ne olivat itse asiassa maagisia ilmiöitä, kauhistuttavia hierofantin tuottamia fyysis-eetterisiä ja emotionaalisia elementaaleja, jotka oli tehty valmistautumattomalle neofyytille näkyviksi. Okkulttisessa kirjallisuudessa on monia kuvauksia samankaltaisista kokeista. Meidän aikanamme tunnetuin lienee Joan Grantin kirjassaan *Siivekäs faarao* antama kuvaus. Bulwer-Lyttonin kuvaus hänen romaanissaan *Zanoni* käsittelee kuitenkin jotain erilaista. Kynnyksen vartija on meidän oma alempi minämme, joka heijastuu projisoituneessa elementaalissa ja jota me kauhuissamme kavahdamme. Kehotusta ei tarvita alemman unohtamiseksi. Mitään muuta ei kaipaa kiihkeämmin, kun on kerran sen nähnyt.

⁹Syy siihen, miksi sfinksi sai myöhemmin niin huonon maineen, oli ehkä se, että vihkimyskokeiden yhteydessä tapahtui salaperäisiä kuolemantapauksia. Legendan mukaan sfinksi tukki vaeltajalta pyhäkköön johtavan tien ja heitti alas kuiluun kaikki, jotka eivät osanneet vastata sen kolmeen kysymykseen oikein. Nämä kysymykset pidettiin tietenkin salassa, ja niistä tehtiin myöhemmin syvällisiä selityksiä, kaikki tietenkin virheellisiä.

¹⁰Myöhempiä kreikkalaisia mysteerejä oli kolmenlaisia. Pienemmissä mysteereissä ihmisille opetettiin kuolemanjälkeisestä elämästä emotionaalimaailmassa (”alamaailmassa”); suuremmissa mysteereissä oleskelusta mentaalimaailmassa. Vasta korkeimmalla asteella, joka oli niin salainen, että vain siihen vihityt tiesivät sen olemassaolosta, annettiin vastaus niihin kolmeen kysymykseen, jotka tiivistävät tiedon todellisuudesta ja elämästä: Mistä, miten ja mihin?

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Sfinksin salaisuus* (*Sfinxens hemlighet*). Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Elämäntieto Yksi* (*Livskunskap Ett*). Suomentanut Irmeli Adelskog. Copyright © 2023 Kustannussäätiö / Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency. (www.laurency.com)

Tarkistettu 2023 05 30.